

לקראת ראש השנה בית מדרש "סימן טוב":

את שולחן החג לביל ראש השנה מלווים "סימנים", המבטאים תקוות, תפילות ושאיופות לקראת שנה המתרגשת ובאה. יש משפחות הממעטות ויש המרבות, כך או כך לכל עדה ולכל משפחה יש את מניפת הסימנים המוכרת והאהובה שלה.
נשב יחד עם סבא או סבתא, אמא או אבא, (וכמובן שניתן ורצוי גם עם יתור מאחד), ונבחר מתוך הסימנים הבאים (הנפוצים ביותר) אחד (לפחות) בו נבקש להתמקד יחד. נלמד יחד מקור העוסק בו, ומתוך הלימוד, נצא לשיחה ולדיו בשאלות המלוות אותו:

תמר, (לוביה)

"שירבו זכויותינו ותלבגנו"
"מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים"
(סוכה מה, ע"ב).

האם נוהגים לאכול אצלכם תמר לביל רה"ש?
האם מכינים ממנו משהו מיוחד? האם מקפידים על זן מסוים?
מהו, לדעתכם, הלב האחד של התמר ומה הלב האחד של ישראל?
האם אתם מרגישים שלמשפחה שלכם יש "לב אחד" כלשהו? משהו שמחבר ביניכם?
מתי השנה הרגשתם "בלב אחד" עם אנשים נוספים?

תפוח בדבש

"יש עת לדבש ויש עת לתפוח ויש לכל חפץ מועד ומקום עת לעמול יש ועת לנוח ועת מלחמה יש ועת שלום"
(מתוך "תפוח בדבש" /נעמי שמר)

האם אוכלים אצלכם תפוח בדבש בערב ראש השנה?
נסו לחבר יחד עוד שתי שורות לבית הזה, עם עוד סוגי עיתות שחוויתם השנה.
מה יכול לאפיין "עת דבש" ומה יכול לאפיין "עת תפוח"?
מה היו התפוחים בדבש שלכם השנה?

רימון

שנאמר "כפלה הרמון רקתך" ואמר רבי שמעון בן לקיש: אל תיקרי 'רקתך' אלא 'ריקתך': שאפילו ריקנין שבך מליאין מצות כרמון.
(תלמוד בבלי, מסכת עירובין, י"ט עמוד א)

ריש לקיש דורש את הפסוק היפהפה בשיר השרים "כפלה הרימון רקתך". נסחו במילים שלכם את דרשתו. כיצד ריק יכול להיות מלא? התבוננו ברימון ונסו לחשוב למה כוונתו.
נסו לחשוב על תכונה אחת (טובה, כמובן) של מישהו מיושביי השולחן, שקשה לזהות במבט ראשון.

ראש (דג/ כבש/כרוב)

זכרון ראשית דברים /לאה גולדברג
זָכַר נֶזְכֵּר רֵאשִׁית אֶהְבְּתֵנוּ
בְּעוֹדָה רְהוּיָה כְּאֵילָת,
יְעַלְת־חַן מִשְׁפַּלַּת עֵינַיִם,
יְהַנֵּה גְדֵלָה מְאֹד
וּפְנִיָה גְלוּיִים
יְקוֹלָה עֵמֶק.
יְפוֹת עֲתוּתֶיהָ.

חגים יחד- שיה בין דורי לקראת תשרי

משמעות המילה חג היא עיגול או מעגל. החגים באים וחולפים ושוב באים, על פי מעגל השנה שאנחנו נתונים בו, אבל גם כל חג בפני עצמו יוצר עבורנו מעגל. מעגל של משפחה, של דורות המסבים יחד לשולחן אחד. מעגל של מנהגים ומסורות. את המעגל הזה נבקש לחגוג כאן יחד, בהצעות לפעילות ולשיח בין דורי, של סבא וסבתא, (גם אבא ואמא מוזמנים!) נלמד על מעגל החגים הגדול מתוך המעגל המשפחתי הפרטי שלנו, נעלה זכרונות יחד ונכיר מסורות מקרוב.

בואו לחגוג איתנו!

גזר:

"אמר ר' יצחק ארבעה דברים מקרעין גזר דינו של אדם צדקה צעקה שנוי השם ושנוי מעשה".
(גזר- אוצר המדרשים (אייזנשטיין) יונה)

האם חוויתם פעם רצון לבטל איזו גזירה קשה?
מהן ארבע הדרכים שמציע ר' יצחק, המסוגלות לקריעת גזירות? מה הכוונה והאיכות הטמונים בכל אחת מהן, להבנתכם?
כחומר למחשבה, האם אחת מהדרכים הללו קרובה יותר ללבכם? מדוע דווקא זו? האם עולה בלבכם דרך אחרת לביטול גזירות?

"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה"

כעת נבחר סימן אחד, אהוב במיוחד, אותו נכין יחד. ממש לא חייבים לבחור סימן מהימנים עליהם למדנו יחד, אלא רצוי לבחור סימן שיש לו שורשים עמוקים במשפחה ומתכון העובר מדור לדור. וכמובן שאפשר גם לבחור על בסיס אהבה משותפת לסימן מסוים, לאו דווקא משפחתי-שורשי. נשתדל להכין את הסימן סמוך לחג, כדי שנוכל באמת להגיש אותו לשולחן החג, ולספר על חווית הכנתו יחד.

בתום ההכנה המשותפת, נסו לחבר עבורו מדרש חדש: חשבו על השם שלו. אלו מלים אתם שומעים שנובעות מתוכו? האם הוא מזכיר למישהו מכם סיפור אישי, שיש לו מסר או משמעות מסוימים? אלו תחושות הוא מעלה בכם? האם ניתן להפוך תחושות אלו לברכה לשנה החדשה? כתבו את המדרש ואת הברכה שחיברתם על פתק ועטרו אותו, לביל החג הניחו אותו סמוך לסימן, ושתפו במחשבותיכם המשותפות את יתר בני הבית.